

ρωμένοι. Τώρα ό δια πᾶσαν καλλήν καθαρώτητα καὶ συγουρητὰ θέλουσιν οἱ εἰρημένοι 15 πουλητάδαις καὶ δίδουσιν τοῦ ῥηθέντος κύρ Γεωργίου παντίαν ἔξουσίαν εἰς τὸ παρὸν σπίτι, νὰ εῖναι ἀπὸ τὴν σήμερον ἡμέραν κύριος, νικοκύρις αὐτὸς καὶ οἱ κληρονόμοι τ(ου) (καὶ) να τὸ ἔχουσιν τῆς ἔξουσίας των, νὰ κτίσουν ἀνώγιν, νὰ τὰ πουλήσουν, νὰ τὰ χαρίσουν καὶ να τα κάμουσι κατὰ πῶς τῶν ἡθελ(εν) φανιστὴ, δίδωντας καὶ πληρό-
νωντας πάντ(α) τὸ παρὸν τέλος. Καὶ περλαβεντούρα δια κανέναν καιρὸν νὰ ἡθελ(εν) 20 σικαθεῖ τινὰς νὰ κοντραδήρει καὶ νὰ γυρεῦσουσιν ἀλλα δικαιώματα τοῦ κύρ Γεωργ(ίου) καὶ τῶν διαδόχων του, ὅμπληγάρουνται αὐτοὶ οἱ πουλητάδαις καὶ τὰ καλλά τος, ὅπου καὶ ἀν ευρίσκουνται, στεκώμ(ενα) σαλευώμενα, κινιττά τε καὶ ἀκίνητα, νὰ μαντι-
νιέρουν, νὰ πηλογοῦνται, νὰ σατζηφάρουν τοὺς εἰρημ(ένοις) ἀγωραστάδαις εἰς πᾶσα
ἐναντίον καὶ ζημίαν, ὅποι τὸς ἡθελεν ἀκαδέρει. Ἡ δὲ ἡ παροῦσσα τος γραφῇ καὶ 25 πουλησία θέλουσιν τὰ παρόντα μέροι νὰ εἶναι ἴσχυρὰ καὶ βευαία εἰς πέναν (ὑπέρπυρα)
50, τὰ ἡμισι τῆς αὐθεντίας καὶ τὰ ἡμισι τῆς μερίδος, ὅποι στέργει, καὶ τὰ ἔξης.
Παρακληοῦσιν καὶ ἀξιόπιστοις μαρτύ(ροις), κύρ Λέω Νομικὸν, κύρ Νικόλαον Παρζαλλή.

34

] νὰ τοῦ ἀπηλογοῦνται εἰς πᾶσα ντάνω καὶ ἡντερέσω, ὅποι τοῦ ἡθελ(εν) ἀκα- f. (ε)τ
δέρει. [Καὶ] δια τοῦ παρόντος γραμμάτου κωμφερμάρουσ(ιν) τὰ παρόντ(α) γεγραμμ(ένα)
εἰς πέναν (ὑπέρπυρα) (νούμερο) 25, τὰ ἡμισι τῆς αὐθεντίας καὶ τὰ ἡμισι τῆς
μερίδος, ὅποι στέργει, (καὶ) τὰ ἔξης. Παρόν(τες) μάρτυροι μισερ Φραντζέσκω Γάς υἱὸς
τοῦ μισερ Λουρέντζου, σερ Νικολὸν Κρίσπον τοῦ σερ Μαρκίου ἀπὸ τὴν Σαντορίνη, 5
μαῖστρ(ο) Ιω(άννης) τοῦ Μάραγγα.

35

27 Οκτωβρίου 1540

+ Ἐνονόματι Χ(ριστο)ῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θ(εο)ῦ ἡμῶν, ἀμὴν, αφέ, μηνὶ Ὁκτω-
βρί(ω) κζ'. Εἰς τὸ Ἐξώπουργον τοῦ μ(εγάλου) Ἡλιοῦ, εἰς τὸ σπίτ(ι) τῆς Καλῆς
θυγατρὸς τοῦ Νικολοῦ Δρομοκάτι. Ἐγὼ Ἀνδρέας ὁ Δρωμοκάτης υἱὸς τοῦ Νικολοῦ
Δρομοκάτι θεορῶντας τὴν καλλήν ὡρεξην, ὅποι ἔχει εἰς ἐμὲ ἡ συμβήσα μου ἡ Ἐρίνη
τῆς Μίνεγας, τὸ πῶς με ἡκαμ(εν) εἰς τὰ πρόματα, ὅποι ἔχει εἰς τὴν Μύλ(ον), κύριον, 5
νικοκύρις καὶ κωμεσάριόν της τζενεράλ(ε), νὰ πουλήσω καὶ να χαρίσω (καὶ) να κάμω
εἰς ὅτι θέλ(ω), τώρα καὶ γῶ δια τὴν καλήν της κοσέντζοια θέλω νὰ τῆς κάμω τὸ
μέρητον, ὅποι τῆς ἐμπαίνει, (καὶ) κάμνω της ταύτην τὴν παροῦσα ντονατζιὸν διὰ
χειρὸς τούτου τοῦ νοταρίου Πανταλέωντος τοῦ Μηνιάτει, ξεκαθαρίζωντας θέλω ἐγὼ
ὁ Ἀνδρέας ὁ καὶ ὥστα πρόματα θέλω κοιστάρει εἰς τὸ νυσσὴν τῆς Πάρος (καὶ) ὥστα 10
μοῦ θέλει χαρίσην ἡ αὐθεντία, σποίτια, ἀμπέλ(ια), χωράφοια καὶ τὰ ἔξης θέλω νὰ

